

BAZI RÜYALAR VE TABİRLERİ*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili Akra dinleyicileri! Cumanız mübarek olsun... Allah cümleinizden râzı olsun... Cümleinizi sevdiklerinizle beraber iki cihan saadetine erdirsin...

a.Peygamber SAS'ın Bir Rüyası

Peygamber SAS Efendimiz'in, Ebû Eyyub Hazretleri'nden rivâyet edilmiş bir hadis-i şerifini naklederek başlamak istiyorum. Ebû Eyyûb el-Ensârî, yâni Eyyüb Sultan dediğimiz, İstanbul'un Eyüp semtinde kabri bulunan, başımızın tâcı sahabî, büyüğümüz, bizim beldemizin mânevî en yüksek şahsiyeti.

O rivâyet etmiş Peygamber SAS Efendimiz'den. Hatırda kalacak bir olay bu, hoşunuza gideceğini tahmin ediyorum.

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuş ki:¹

إِنِّي رَأَيْتُ فِي الْمَنَامِ غَنَمًا سُوْدًا، يَتَّبَعُهَا غَنَمٌ
غُفْر. يَا أَبَا بَكْرٍ، أَعْبِرْهَا! قَالَ: هِيَ الْعَرَبُ تَتَّبَعُكَ
ثُمَّ يَتَّبَعُهَا الْعَجَمُ. قَالَ: هَكَذَا أَعْبَرَهَا الْمَلِكُ بِسِحْرِ

(ك عن أبي أيوب)

RE. 147/5 (*Innî raeytü fî'l-menâmi ganemen sûden yetbauhâ ganemün gufr. Yâ ebâ bekr, a'birhâ! Kàle: Hiye'l-arabu tetbauke sümme yetbauhâ el-acemü. Kàle: Hâkezà a'berahe'l-melekü bi- seher.*)

Mânâsını açıklamaya geçelim. Peygamber Efendimiz bir rüyasını anlatıyor, buyuruyor ki:

(*Innî raeytü fî'l-menâm*) “Ben rüyada gördüm ki...” Ne görmüş? (*Ganemen sûden*) “Siyah koyunlar, (*yetbauhâ ganemün gufr*) arkasından gelen alaca koyunlar gördüm. Önce siyah koyunları gördüm, sonra onun arkasından, peşi sıra gelen alaca koyunlar da gördüm. (*Yâ ebâ bekr, a'birhâ!*) Yâ Ebû Bekir. bunun tabirini yap bakalım!” buyurmuş Peygamber Efendimiz.

Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz, rüya tabir etmeye meraklıydı ve severdi. Peygamber SAS Efendimiz de tabii kendisi rüya tabir ederdi. Kendilerine bazen rüya anlatıldığı zaman, onların mânâsı

¹ Hâkim, *Müstedrek*, c.IV, s.437, no:8193; Ebû Eyyûb el-Ensârî RA'dan. Ebû Nuaym, *Ahbâr-ı İsfahan*, c.I, s.39, no:38; Hz. Ebû Bekir RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XI, s.449, no:32113; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.X, s.145, no:9284.

hakkında, tabiri hakkında ş u mânây a gelir, tabiri ş udur diye buyururlardı. Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz de severdi, rüya tabir etmede hüneri ve mahareti vardı. Güzel rüya yorumları vardı.

Peygamber SAS Efendimiz Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz'e: "—Haydi bakalım bu rüyamı tabir et!" diye ona böyle iltifat buyuruyor.

"Siyah koyunlar gördüm, arkasından da alaca koyunlar... Bu acaba neye delâlet eder, tabir et bakalım!" dedi.

(*Kâle: Hiye'l-arabu*) Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz buyurdu ki:

"—Yâ Rasûlallah, bu ilk gördüğ ün siyah koyunlar Araplar. Yâni senin etrafındaki Arap denilen kavim, Hicaz ahâlisi, Arabistan Yarımadası ahâlisi, sana inanmış ashabın ve onlara tâbi olan kimseler... İşte Araplar. Sonra öteki alaca koyunlar da, İslâm'a Araplardan sonra girecek olan öteki ümmetler..."

Arapların *acem*, *el-acem* dediğ i, Arap'tan gayrı olan milletler demek. Yâni sadece İranlı demek değildir. Acem deyince Türkler de acem sayılır, Afrikalılar da acem sayılır, Anadolu'dakiler de, Kafkasyalılar da, Balkanlardakiler de, Arab'ın o zamanki kelimeyi kullanış şekline göre acem zümresine giriyor. Yâni Arap olanlar, Arap olmayanlar, Arab'ın dışındakiler, yâni yabancı. Kendi kavimleri ve bir de o kavmin dışında olan, o kavimden başka yabancı kavimler demek. Yabancılık düşmanlık mânâsına değil, Arab'ın gayrı mânâsına.

“—Birinci siyah koyunlar senin kavmin olan Araplar. Ondan sonrakiler de, İslâm’a onlardan sonra girecek olan kavimler... Yâni işte İran’daki kavimler, Afganistan’daki kavimler, Orta Asya’daki kavimler, Anadolu’daki insanlar, Afrika’daki insanlar filan. Bunlar da onlar.”

Böyle tabir edince; (*kàle*) “Buyurdu ki Peygamber Efendimiz: (*Hàkezà a’berahe’l-melekü bi-seher*) Seher vaktinde melek de tabirini bana böyle yaptı, sen isabet ettin.” dedi yâni. Peygamber SAS Efendimiz, Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz’in rüya tabirini güzel yapmasını böylece bildirdi. Yâni, “Meleğin yaptığı tabir gibi, rüya yorumu gibi yorum yaptın, doğru yaptın, güzel yaptın.” demiş oldu.

Seher; biliyorsunuz, bizde yanlış düşünülür. Seher vakti deyince, bazıları güneşin doğmasına yakın zamanı sanıyorlar. Hayır, değil!.. Seher vakti, imsaktan önceki zamandır. Takvimde imsak saatine bakın!.. *İmsak* ne demek?.. Arapça’da *imsak*, insanın kendisini tutması, kendisine hakim olması demek. Birisini yakalamaya da imsak derler, kendisini tutmasına da imsak derler.

Neyi tutuyor, kendisini nasıl tutuyor insan?.. Yâni yemek yiyecekken, artık kendisini tutuyor, yemiyor. Önünde yemek de olsa, su da olsa yemiyor, içmiyor. Neden?.. Oruç zamanı başladı. Onun için imsak vakti diyoruz biz. Tabii doğrusu, oruç tutmayan insan için anlatmak gerekirse o vakit nedir? Fecir zamanıdır. Yâni fecrin, fecr-i sâdıkın doğduğu zamandır.

Fecir kelimesini de, maalesef Türkçe'de yanlış anlarlar. *Fecir* de işte, gecenin son vakti, insan doğu tarafına baktığı zaman, doğu tarafı aydınlanmaya başladığı zaman; yâni daha ortalık karanlık ama, şöyle dağlar filan belli olmaya başlar, doğu tarafında bir aydınlık belirir. Yaygın, geniş bir aydınlık... Dağların silüeti belli olmaya başlar. İşte *fecir* atıyor. Tanyeri atması derler. Tanyerinin ağarması derler Türkçe'de. İşte *fecir* bu...

İşte bu *fecirden*, bu tandan, tan yerinin ağarmasından önceki vakittir seher vakti. Yâni sahur vakti demektir. *Sahur* kelimesinin aslı ne?.. O da seher vaktinde yenilen yemek demek. Sahur vakti diyoruz, yâni o yemeğin yenme zamanı demek. Seher vaktinde yemek yiyor insan. Ondan sonra tanyeri ağarıyor, *fecir* atıyor, sabah vakti giriyor, oruca başlıyor. İmsak ediyor kendisini... Yâni yemekten içmekten artık kendisini alıkoyuyor, tutuyor. Mânâ bu.

Seher vakti, gecenin artık insanların biraz dinlendiği bir zamanıdır. Yatsıdan sonra insan yatar, dinlenir, seher vaktinde kalkar, abdestini alır. Ne namazı kılar?.. *Teheccüd* namazı kılar. *Teheccüd* namazı farz değil ama, çok sevaplı bir namaz, çok kıymetli bir namaz. Seher vaktinde *teheccüd* namazı, işte gecenin bir bölümünde uykusundan kalktıktan sonra insanın kıldığı namaz, çok kıymetli bir namazdır. O vakitler çok kıymetli vakitlerdir. O vakitlerde yapılan dualar makbuldür. O vakit kılınan namaz çok sevaplıdır. O vakitte görülen rüyalar da daha berraktır. Çünkü artık insanın ağır yorgunluğu geçmiş,

vücut dinlenmiştir, zihin berraklaşmıştır. Rüyalar da daha rahat bir şekilde görülür.

İşte demek ki, Peygamber Efendimiz'e melek bu rüyanın yorumunu da yapmış. Birtakım koyunlar gördü. Arkasından alaca koyunlar var. İlk koyunlar siyah, öyle geliyorlar. Tamam, birinciler Rasûlüllah Efendimiz'in kavmi Araplar, ikinciler ondan sonra İslâm'a giren Arab'ın dışındaki milletler diye, melek de böyle tabir etmiş.

Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz de, aferin, tabii seviniyoruz. O da bizim başımızın tâcı. Tasavvuf yönünden ona bağlıyız. Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz'den bir kol geliyor, Hazret-i Ali Efendimiz'den bir kol geliyor. Biz o tasavvuf yoluna bağlı olduğumuz için başımızın tâcı... Yâni ser halkası, zincirimizin, silsile-i zehebiyyemizin baş halkası Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz. Tabii isabetli bir tabir buyurmuş. Allah şefaatine erdirdin...

b. Hazret-i Aişe'nin Rüyası

Bir rüya tabirini daha size anlatayım. O da hoşuma giden bir tabirdir gene Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz'den, RA'dan. Cennette bizi buluştursun... O mübareklerden asırlarca sonra gelmişiz, cennette beraber olalım Allah'ın lütfuyla, keremiyle...

Hazret-i Aişe biliyorsunuz, Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz'in kızı. Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz bu bakımdan Peygamber Efendimiz'in kayınpederi gibi oluyor ama, yaşça öyle değil. Yâni çok yaşlı

değil, akran gibi ama, kızı Peygamber Efendimiz'in nikâhında olduğu için kayınpeder durumunda. Hazret-i Aişe Validemiz de Peygamber Efendimiz SAS'in hanımı, bizim de annemiz. Yâni mü'minlerin annesi. Çünkü Peygamber Efendimiz'in hanımı demek, mü'minlerin annesi demektir. Kur'an-ı Kerim böyle bildiriyor.

Şimdi mü'minlerin annesi, Ümmü'l-Mü'minîn Aişe-i Sıddîka Validemiz. Dolayısıyla Ebû Bekr-i Sıddîk, kızı Aişe-i Sıddîka. Başımızın tâcı. demiş ki:

“—Babacığım bir rüya gördüm.”

“—Ne gördün kızım?..”

“—Üç tane Ay gördüm gökyüzünde. Yere indiler, geldiler benim odama, odamda kayboldular toprağa. Üç tane Ay gökten geldi odama, odamda toprağa kayboldu. Bu ne demek acaba, üç tane Ay?..”

Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz kızına demiş ki:

“—Kızım, senin bu şimdiki odan, hücren olan yer var ya; Peygamber Efendimiz'in evindeki senin odan var ya, işte bu senin odana üç kişi defnolunacak... Vefat edince üç kişi gömülecek bu senin odana... Bunlar yeryüzünün en hayırlı insanları olacak. Çünkü Ay gibi çok kıymetli, en hayırlı insanlar, onlar gelecek, üç kişi olacak bu senin odanda...” demiş Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz. Yâni yıllar önceden.

Sonra aradan zaman geçmiş, Peygamber SAS Efendimiz irtihal-i dâr-ı bekà eylemiş. Yâni dünyasını değiştirmiş, ahirete teşrif eylemiş. Mü'minler üzgün ama tabii o Rabbine, Mevlâsına, Refîk-ı Âlâ'yakavuşmuş. Tabii nereye defnedilecek Peygamber Efendimiz?.. Peygamberler nerede vefat etmişlerse oraya defnolunurlar. Hazret-i Aişe Validemiz'in odasındaiken vefat eyledi. Tabii oraya gömülsün denilmiş, karar verilmiş, kabri oraya kazılmış. Peygamber SAS Efendimiz orada vefat ettiği için, kabri oraya kazıldığından, Hazret-i Aişe Validemiz'in hücre-i saadetine gömülmüş. Böylece Hazret-i Aişe Validemiz'in odası, Peygamber Efendimiz'in türbesi olmuş oluyor.

Ama Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz, o hüzünlü saatlerde, kızı Hazret-i Aişe Validemiz'in yanına gelmiş, demiş ki:

“—Yâ Aişe, hani sen hatırlıyor musun, bir zamanlar bana gördüğün bir rüyayı anlatmıştın: 'Gökten üç tane Ay geldi, odama girdiler, toprağın içinde kayboldular. Baba bunun mânâsı nedir?..' demiştin. İşte senin Aylarından bir tanesi bu Rasûlüllah'tır vebu üç Ayın en hayırlısı da bu Aydı; kamerlerin, üç kamerin en hayırlısı buydu.” diye buyurmuş.

Tabii güzel! Yâni üç tane Ay geliyor, odaya giriyor, birisi Rasûlüllah Efendimiz. Öteki ikisinin kim olduğunu biliyor muyuz?.. Biliyoruz. Hazret-i Ebû Bekr-i Sıddîk vefat edince, Peygamber Efendimiz'in türbe-i saadetine defnedildi. Tabii mekân Hazret-i Aişe Validemiz'in hücresi...

O da Hazret-i Aişe Validemiz'in babası ve ümmetin en efdal ferdi, en üstün, en faziletli ferdi. Makamı en yüksek olan kimse... Halife oldu, Peygamber Efendimiz'in ilk halifesi... İki sene halifelik yaptı. Vefat edince, onu da oraya gömmüşler.

Ondan sonra, Hazret-i Ömer RA halife oldu, müslümanların başına geçti. Bütün bu diyarlar feth olunmaya başladı. Biliyorsunuz bizim bu Anadolu da fetholdü. Bu Diyarbakırlara, bu Doğu Anadolulara, Kafkasya'ya doğru genişledi İslâm âlemi... Tâ Hazret-i Ömer zamanında fetholdü.

Oraları en eski İslâm diyarlarıdır, İslâmistan'dır oraları... Ondan sonra da bizim tasavvuf yolumuz oralarda geliştiği, yerleştiği için Nakşibendistan'dır oraları...

Hazret-i Ömer Efendimiz de, öyle güzel devlet yönetiminden sonra irtihal-i dâr-ı bekâ eyleyince, Hazret-i Aişe Vâlidemiz'den izin istediler:

“—Senin hücrene bu Hazret-i Ömer de gömülse, müsaade eder misin, izin verir misin?” dediler.

İzin verdi, o da gömüldü. Böylece üç tane kamer, üç tane Ay rüya tabirinde olduğu gibi; Peygamber Efendimiz, Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz, Ömer Efendimiz oraya gömülmüş oldular. Üç tane kamer, üç tane Ay, Aişe-i Sıddîka Validemiz'in odasına gömülmüş oldu.

Biz şimdi oraları ziyaret ediyoruz. Peygamber Efendimiz'in Türbe-i Saadeti, Kubbe-i Hadrâsı,

Muvacehe-i Şerifesi diye zevkle, şevkle, gözyaşlarıyla, hürmetle, sevgiyle, saygıyla ziyaret ediyoruz. Yâni, o da bir rüya tabiri Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz'den. *Delâilü'l-Hayrât*'ın başında yazdığını görmüştüm de, çok hoşuma gitmişti.

Evet, böyle bir rüya tabirini size anlatmış oldum. Birkaç bakımdan enteresan: Ebû Eyyub el-Ensârî Efendimiz'in rivâyet ettiği bir hadis olması bakımından enteresan... Başımızın tâcı Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz'in rüya yorumu olması bakımından enteresan... Peygamber Efendimiz'in bir rüyası olması bakımından enteresan...

c. Rüyaların Anlamı

Tabii muhterem kardeşlerim, şöyle bir noktaya da işaret etmek istiyorum: İnsanoğlu çok mükemmel bir yaratıktır. Allah çok mükemmel yaratmış. İnsanın vücudu, varlığı çok muazzam bir kâinâttır, bir küçük alemdir insan. Hatta içine büyük alemler sığdırılmış bir küçük alemdir. Gönül dünyası vardır ki, dışımızdaki dünyadan çok daha zengin, çok daha geniş bir iç dünyamızdır o... Bu içimizdeki dünya, dışımızdaki dünyadan daha geniş olduğuna göre, şu bizim cirmimize nasıl sığmış diye de, insan hayret eder.

İşte bu iç alemimizin, enteresan olaylarından birisi de rüya olayıdır. Sevgili kardeşlerim, rüya her zaman böyle materyalist, batılı psikologların veya doktorların diyelim, ruh doktorlarının yorumladığı gibi, alt şuura itilmiş olan duyguların ve izlenimlerin dinlenme anında, uyku anında üst şuura tesir etmesi olayı demek değildir. Bundan çok daha geniş bir anlamı vardır. Birtakım ilâhi hakikatlerin, mesajların insanlara gönderildiği bir alemdir rüya olayı... Rüya olayı çok önemli bir olaydır, fevkalâde önemlidir.

Rüyaların anlamları vardır. Bu anlamlar bazen öbür alemlerden bize haber ve mesaj mahiyetindedir ve çıkar. Pat diye çıkar. Yâni bir gün evvel bir şey görürsünüz, ertesi gün o gördüğünüz çıkar. Nasıl oldu bu?.. İşte bu rüya sadece izlenimlerin ve duyguların ve isteklerin böyle üst şuura yansımaları değil de ondan... İnsanın ruhu, rüya ile birtakım başka âlemlerle irtibat kuruyor, bazı haberler geliyor ve o haberleri alıyor insanoğlu rüya halindeyken. Onun için, rüya önemli bir olaydır. Rüyanın tabiri de çok önemlidir, dikkat etmek lâzım!..

İnsanın gördüğü rüyalar ne mânâyâ geliyor?.. Bazen ikaz olur insana... Bakarsınız kıyamet kopmuş, mahşer yerindesiniz, Mahkeme-i Kübrâ'da hesaba çekilmek için sıra bekliyorsunuz, tir tir titriyorsunuz. Kan ter içinde uyanırsınız:

“—Eyvah... Öyle bir rüya gördüm ki, ter içinde kalmışım. Hesaba çekiliyordum, Allah-u

Teâlâ Hazretleri'nin divanındaymışım, Mahkeme-i Kübrâ'daymışım.”

E ne demek bu?.. Allah-u Teâlâ Hazretleri sana ikaz ediyor ki: “—Bak ey kulum, ahirette böyle bir Mahkeme-i Kübrâ olacak.

Ben sana şimdi rüyada, olmuş gibi bu olayı bir tattırayım da, o günün ne kadar dehşetli bir gün olduğunu anla, aklını başına topla, günahlardan kendini çek, sevaplı işlere koş!” demektir.

Bunun yorumu bu. Bazen de, Allah bir şey bildirir insana. Kaybettiği bir şeyin yeri şurasıdır der. İnsan rüyadan uyanır, gider onu orada bulur. Allah Allah, hani rüya sadece böyle birtakım izlenimlerin, depolanan şeylerin üst tarafa sızması, çıkması, aksetmesiydi?.. Değil, işte bak bilmediğin bilgi sana ulaşıyor. Bazen böyle oluyor.

Ben aciz kardeşiniz, kendim hatırlarım, gece rüya görüp de,ertesi gün okulda bazı şeylerin olduğunu... İnsanın böyle bir gönül alemi, zihin alemi var ki, insanın bir iç dünyası var ki, çok muazzam bir mekanizma bu... Bunun esrarını keşfetmek kolay değil ama, muazzam olduğunu itiraf etmek lâzım!.. Tabii tasavvuf yolunda ilerleyen büyüklerimiz, bu alemin fatihleri, kâşifleri, bu alemde ilerlemiş insanlar... Onlar o gönül âleminin ne kadar mühim olduğunu biliyorlar ve o gönül âlemleri tertemiz olan o mübarek insanlar, bu gönül denilen mânevî

cihazlarını, organlarını diyelim kullanıyorlar, ona göre hareketlerini tanzim ediyorlar, İlâhî mesajları algılıyorlar ve gereğini yapıyorlar.

Her zaman anlattığım misalle söyleyeyim: Abdullah ibn-i Mübarek Hazretleri bir savaşta çarpışırken, karşı taraftan düşmanla karşılaşmışlar, silah çekmişler, saldırmışlar. Bu müslüman, ötekisi kâfir. Çarpışmışlar, çarpışmışlar yenişememişler. Halbuki, Abdullah ibn-i Mübarek çok büyük silahşör, çok usta bir silahşör. Önünde kimse dayanamaz. Karşı taraf da demek ki iyi yetişmiş bir cengâver. Yenişemeyince, Abdullah ibn-i Mübarek demiş ki:

“—Ben ibadet edeceğim, mola verelim savaşa...” O da demiş ki:

“—Sen ibadet edeceksen ben de ibadet edeceğim. Olur, mola verelim!” demiş.

O gitmiş bir tarafa, bu gitmiş bir tarafa. O hristiyanca ibadetini yapmış. Abdullah ibn-i Mübarek de dereden abdestini almış, namazını kılmış. Şimdi aklına gelmiş ki namazı kıldıktan sonra:

“—Bak ben şimdi namazı kıldım. Bu adamı atımla kovalıyorum, atı hızlı kaçıyor, yakalayamıyorum, yandan saldırıyorum olmuyor vs. At üstünde yenemedim, süvarilik maharetimle haklayamadım. Hazır şimdi o da aşağı inmiş, ben de aşağı inmişken silahıma sarılayım, üstüne gideyim. Yerde, bir yere de kolay kaçamaz, ona haklayayım!” diye geçince hatırlıktan, birden bir ayet-i kerimeyi hatırlamış:

إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا

(الإسراء: ٣٤)

(*Inne'l-ahde kâne mes'ûlâ*) “İnsan bir ahid yaptı mı, bir anlaşma yaptı mı, Allah o anlaşmaya uyulmasını ister. Uymayanı da hesaba çeker, sorgu sual eder. ‘Niye sen ahd ettin de sözünde durmadın, ahdine riayet etmedin, anlaşmanı uygulamadın? Niye yalancılık yaptın, niye döneklik yaptın?’ diye sorar.” (İsrâ, 17/34) mânâsına bir ayet-i kerime var. O ayet-i kerime hatırına gelivermiş durup dururken. Hiç ilgisi yok gibiyken, pattadak hatırına gelmiş.

Hatırına getiren kim, düşündüren kim? Allah... Bunu biliyoruz.

وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

(الإنسان: ٣٠)

(*Ve mâ teşâûne illâ en yeşâa'llâh*) “Allah istemezse, siz bir şeyi isteyemezsiniz bile.” (İnsan, 76/30) Yâni, bizim isteklerimiz bile Allah’ın yaratmasıyla oluyor. Bunun esrarını bilirler. Psikologlar da itiraf eder bunu. Yâni biz bir şeyler düşünüyoruz sanıyoruz ama düşündüren de Allah... Ona müsaade eden de Allah.

Şimdi tabii düşündüren Allah olduğu için, onun hatırına onu getiren Allah olduğu için bu düşünüş, Allah demek istiyor ki yâni Abdullah ibn-i Mübarek’e: “Bak sen ahdettin. Namaz için, ibadet için bunu istedin. Şimdi sen ahdine riayet etmemek istiyorsun. Öyle şey olmaz, ahdine riâyet et!” demek istiyor.

Ağlamağa başlamış. Karşı taraftaki de bakıyor, gözlüyor. O da tabii güven duymuyordur karşı tarafa, uyanık.

“–Yâ, niye ağlıyorsun?..” demiş.

Demek ki, ya Abdullah ibn-i Mübarek Rumca biliyor, ya ötekisi Arapça biliyor. Anlaşabiliyorlar demek çat pat. Mola isteyebiliyorlar savaştan; *time out*, hani şimdi sporda filan var ya, onun gibi. Demiş: “Niye ağlıyorsun?”

Demiş ki:

“–Senin yüzünden Rabbim beni azarladı.”

“–Nasıl azarladı?”

“–E..” demiş, “Ben böyle böyle düşündüm...” Açıkça böyle açık kalplilikle itiraf etmiş kafasından geçen şeyi. Yâni ben böyle düşündüm: “Senin üstüne saldırayım diye düşündüm, yerde çarpışarak seni haklarım diye düşündüm. Ama Allah bana ahde riayet etmem gereken ayet-i kerimeyi hatırlattı. Bu ne demek yâni sen ahdini bozmayı düşündün, iyi bir şey yapmadın. Ahdine riayet et, doğru ol. Nedir bu yaptığın, doğru değil demek. Halbuki ben buraya cihada Allah’ın rızasını kazanmaya gelmiştim, Allah sevsin diye gelmiştim. şimdi

demek ki öyle düşünmekle Allah'ın sevmediği bir düşünceyi düşünmüşüm, bir şeye niyet etmişim, sevmediği bir işi yapmaya niyet etmişim, hay Allah. İyi bir şey yapmadım diye onu düşünüyorum, ona ağlıyorum.” deyince karşı taraf da çok duygulanmış, demiş ki:

“—Siz samimi insanlarsınız. Sizin dininiz hak din, sizin inancınız doğru. Ben müslüman oluyorum!” demiş, kelime-i şهادet getirmiş.

Sarılmışlar, iki İslâm kardeşi olmuşlar.

Yâni insanın gönlüne muhterem kardeşlerim Allah-u Teâlâ Hazretleri neler ilham ediyor. Gönlü nurlu olunca insan ne mesajlar alıyor. Neler neler anlayabiliyor. Bu rüyada da oluyor tabii. Rüyadan başka hallerde de olduğunu biliyoruz. Rüyanın dışında da olur, uyanırken de olur, vakıasında olur insanın. Aşikâre halleri de olur.

Demek ki bir enteresan yapımız var, bir bedenimiz var, bir iç âlemimiz var, ruhumuz diyoruz, gönlümüz diyoruz, kalbimiz diyoruz, kalbim kırıldı diyoruz, kalbim ısındı diyoruz... Bunların hepsi tabir... Ama bunların altında yatan âlem, mânâ yâni bir iç âlemimiz var, bir dışımız var. İşte etimiz, kemiğimiz, boyumuz, posumuz, dışarıdan görünen kilomuz, ölçümüz; bu dış tarafı... Ama bir de iç dünyamız var; kafa yapımız, gönül yapımız, kültürümüz, kimliğimiz... İşte bunlar önemli, bunu görüyoruz bu hadis-i şerifte. O bakımdan hoşuma gitti. Sizin de ilgileneceğinizi düşündüm.

d. Sultan Ahmed'in Rüyası

Tabii muhterem kardeşlerim rüyalarınızın önemi var. O rüyalardaki ikazlar önemli ve rüya herkese anlatılmaz tabii onu da şey yapayım.

Rüyayla alay edecek, rüyayı yanlış yorumlayacak, rüyayı ciddiye almayan veya rüyanı anlatılmasından sonra işi berbat edecek kimselere, gayrı ciddî insanlara anlatılmaz. Akli başında, akıllı uslu insanlara anlatılır. Rüyanın da esrarı vardır. Herkes anlayamaz.

Bir rüya da Aziz Mahmud-u Hüdâî Efendimiz'den naklederek, sözümü tamamlayayım:

Zamanın padişahı Sultan Ahmed bir rüya görmüş. Yâni, Aziz Mahmud-u Hüdâî Hazretleri'nin dervişi, ona derviş olmuş, elini öpmüş, hizmetine girmiş, başına tâc edinmiş.

Aziz Mahmud-u Hüdâî Hazretleri mânevî alemin sultanı, Sultan Ahmed de Osmanlı Devleti'nin sultanı ama, hangisi daha yüksek?.. Aziz Mahmud-u Hüdâî Hazretleri yüksek... O şeyh efendi, mürşid-i kâmil, zamanın kutbu; ötekisi de onun dervişi...

Sultan Ahmed rüya görmüş: Nemçe Kralı'yla güreş ediyorlar. *Nemçe*, Avusturya demek... Avusturya Kralı'yla Sultan Ahmed rüyada güreş ediyorlar. Avusturya Kralı yatırmış Sultan Ahmed'i, sırtını yere yapıştırmış. Nasıl üzülmüş Sultan Ahmed. "Ben bir kâfir kralla güreştim, eyvah, o da benim sırtımı yere yapıştırdı." diye çok dehşete düşmüş, üzülmüş:

“—Acaba, Avusturyalılar saldıracak da yenilecek miyiz? Pes mi diyeceğiz? Sırtımız yere mi değecek, tuş mu olacağız yâni?..” diye düşünmüş.

Aziz Mahmud-u Hüdâî Hazretleri’ne rüyayı anlatmış. Aziz Mahmud-u Hüdâî Hazretleri demiş ki:

“—Müjdeler olsun padişahım, yer kuvvetlidir. Yâni yere bastığı zaman, sağlam yere bastığı zaman insan sağlam duruyor. Yere yatmış bir insana, hiç kimse bir şey yapamaz.

Ayakta olan insanı devirirsiniz de yerde yatan insana yapılacak bir şey yoktur. En sağlam şekilde duruyor işte. Daha ne olsun her tarafıyla yere sağlam bir şekilde dayanmış. Sağlam bir yere dayamışsınız sırtınızı padişahım, binâen aleyh siz kuvvetlisiniz. Allah’ın lütfuyla siz galip geleceksiniz, Devlet-i Âliyye galip gelecek. Avusturyalılara karşı zafer kazanacaksınız, yeneceksiniz.” demiş.

Hakikaten, de ondan sonraki mücadelede, Osmanlı Devleti Avusturya İmparatorluğu’nu büyük bir yenilgiye uğratmış, çok büyük bir zafer kazanmış o devirde. Yâni rüyanın yorumu doğru çıkmış. Ama siz de belki bu rüyayı dinlediğiniz zaman, padişahın endişe ettiği gibi, “Acaba Osmanlılar mı yenilecek?” diye yanılabilirdiniz.

Demek ki; rüyaların yorumlanması bir maharet işidir, ciddiyet işidir, ilim işidir, irfan işidir, herkes yapamaz, herkese söylenmez. Bir de güzel rüyalar herkese söylenmez.

Güzel rüyaları söylersen gösteriş olur, riyâ olur, insanın nefsinin payı şey yapar, o güzellikler bir daha insana nasib olmaz, gördüğü şeyler kesilebilir. Onun için güzel müşahedeleri olursa rüyalar, onları da herkese söylememeli, sır saklamasını, sırrı muhafaza etmesini de bilmeli!..

Allah-u Teâlâ Hazretleri sevgili Akra dinleyicileri zahiri dünyamızı ve iç dünyamızı pırıl pırıl nurlu eylesin... Sizleri hem dünyada, hem ahirette mutlu eylesin... Bahtiyar eylesin... Cennetiyle, cemâliyle müşerref eylesin... Cumanız mübarek olsun...

Önümüzde artık Receb ayının bittiği günlerdeyiz, songünlerindeyiz, Allah-u Teâlâ Hazretleri önümüzdeki Şa'ban ayını da bizim için mübarek eylesin... O on bir ayın sultanı Ramazan ayına da sıhhatle, saadette, Allah'ın sevdiği kulları olarak ulaşmayı, Allah'ın rahmetine ermeyi, Ramazan ayının feyzinden, bereketinden tam istifade ederek, Ramazan'ı Allah'ın istediği şeyleri yapmış kullar olarak, Allah'ın mükâfatlarına eren insanlar olarak bitirmeyi nasib eylesin...

Hem dünyada bayram etmeyi, hem ahirette bayram etmeyi, cümlemize sevdiklerimizle beraber nasib eylesin...

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

29.12.1995 - AKRA

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

